روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تلفن: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامرسان: vatanemrooz@ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰
وطن امروز

پیامبر اعظم(ص):
برای یتیم همچنان پدری مهربان باش و بدان همان‌طور که کشت می‌کنی درو خواهی کرد.

اخبار

خیرالله تقیانی‌پور دبیر جشنواره تئاتر فجر شد

روز گذشته طی نشستی که با حضور حمید نیلی مدیر کل هنرهای نمایشی، توحید معصومی مشاور عالی مدیر کل و مهدی حاجیان مدیر دبیرخانه دائمی جشنواره‌ها برگزار شد، خیرالله تقیانی‌پور به عنوان دبیر چهل‌وسومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، امیر مشهدی‌عباس به عنوان دبیر بیست‌ونهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان و امیر سلطان احمدی به عنوان دبیر بیستمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران - مبارک منصوب شدند. در بخشی از حکم دبیری خیرالله تقیانی‌پور چنین آمده است: بهره‌مندی از همه ظرفیت‌ها و توانمندی‌های تئاتر کشور، توجه به ارکان اصلی جشنواره تئاتر فجر و پرهیز از گسترده شدن ناموزون جشنواره، توجه به حضور آثار باکیفیت خارجی در بخش بین‌الملل و برنامه‌ریزی برای ارزیابی کیفی و عادلانه آثار در تمام بخش‌ها در راستای تحقق جشنواره‌ای با محوریت امید، همدلی و نشاط از وظایف جنابعالی است.

سلسله‌نشست‌های «سینما رو به آینده» برگزار می‌شود

در ادامه برگزاری سلسله‌نشست‌های بازخوانی مدیریت سینمای ایران پس از انقلاب که به همت سازمان سینمایی سوره برگزار شد، این سازمان بنا دارد در ادامه این مسیر، نشست ویژه «سینما رو به آینده» را به میزبانی امیر قادری طی ۴ شب برگزار کند. به این ترتیب همزمان با روی کارآمدن دولت جدید و تغییرات احتمالی سیاست‌های سینمایی، سلسله‌نشست‌های «سینما رو به آینده» از ۱۰ تا ۱۳ تیر ساعت ۱۷ تا ۱۹:۳۰ در پردیس سینمایی آزادی برگزار می‌شود و قصد دارد با حضور سینماگران شاخص و اصحاب هنر و رسانه به واکاوی راهکارها و ایده‌های تازه برای مدیریت سینما در آینده بپردازد. ۲ دوره از این سلسله‌نشست‌های تخصصی با عنوان «بر سینمای ایران چه گذشت» با هدف واکاوی و مدیریت سینمای ایران در دهه ۶۰ و ۷۰ در پاییز سال گذشته با حضور چهره‌های مختلف برگزار شده بود.

«آریوبرزن» در راه پردیس تئاتر شهرزاد

نمایش «آریوبرزن» به نویسندگی و کارگردانی حامد مکملی اجراهای محدود خود را از دهم تیر در سالن شماره ۳ پردیس تئاتر شهرزاد آغاز می‌کند. حامد مکملی، آیناز کاکاوند، مهیار هواسی، ماهان گلگلی، شبنم منتظری، محمدمهدی تقوی، اهورا مرادی، فاطمه اسلامی و آرام شهسواری بازیگران این اثر نمایشی که با همراهی موسیقی زنده و فرم روی صحنه می‌رود، هستند. «آریوبرزن» روایت مقاومت دلیرانه آخرین سردار هخامنشی در برابر لشکر اسکندر مقدونی، یکی از پرفروش‌ترین نمایش‌های دور از پایتخت بوده است که در اردیبهشت و خرداد سال جاری در آمفی‌تئاتر علامه رفیعی قزوین توانست نظر مخاطبان را به خود جلب کند. همچنین این نمایش علاوه بر دریافت جایزه موسیقی از چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، نامزد دریافت تندیس بهترین نمایش در بخش هویت ملی این رویداد بزرگ هنری نیز بوده است.

فیلم‌های کوتاه سیمرغی به نقد رسیدند

جلسه نقد و بررسی مجموعه فیلم‌های کوتاه «سیمرغ» که شامل ۴ فیلم «ارفاق»، «شریف»، «دآبر» و «برنو» است، ۹ تیر ساعت ۱۹ در سینما شهرسبز لاهیجان برگزار می‌شود. نواب محمودی، فیلمساز و رئیس انجمن سینمای جوان دفتر لاهیجان به عنوان مجری - کارشناس این نشست نقد و بررسی حضور دارد. همچنین از عوامل فیلم‌ها نیز سعید نجاتی، محمد ثریا، محمد علیزاده‌فرد، آرمان فیاض، سیاوش چراغی‌پور، مجید پتکی، هاشم مرادی، رسول علیزاده، رامین پورعبدالله، حسن عسگری، فاطیما نوفلی، علی کشاورز، مهدیه غلامحسینی، مریم سادات‌فاضلی و مهتاب ابراهیمی در این نشست حضور خواهند داشت. برنامه اکران‌های استانی مجموعه فیلم‌های کوتاه «سیمرغ» با حمایت گروه سینمایی «هنر و تجربه» و انجمن سینمای جوانان ایران از ۲۱ خرداد آغاز و این بسته تاکنون در شهرهای شهرکرد، بم، رودبار، زاهدان، خرم‌آباد و زنجان با حضور فیلمسازان اکران شده است. در کنار این اکران‌ها، کارگاه‌های فیلمسازی کارگردانان «سیمرغ» نیز با حضور علاقه‌مندان برگزار می‌شود. همچنین برنامه ویژه و اکران فیلم‌های «سیمرغ» به مناسبت سالروز تولد عباس کیارستمی نیز روز اول تیر در کنار تک‌درخت معروف فیلم سینمایی «خانه دوست کجاست» در رستم‌آباد رودبار برگزار شد.

«ضد» وارد شبکه نمایش خانگی شد

همزمان با سالروز هفتم تیر، فیلم سینمایی «ضد» به کارگردانی امیرعباس ربیعی، روی آنتن شبکه ۳ می‌رود و به طور همزمان راهی شبکه نمایش خانگی می‌شود.

این فیلم سینمایی محصول سازمان سینمایی سوره، به کارگردانی امیرعباس ربیعی، تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی و نویسندگی حسین تراب‌نژاد همزمان با هفتم تیر سالروز انفجار دفتر حزب جمهوری و شهادت دکتر بهشتی و اعضای حزب، امروز ساعت ۱۶ از شبکه ۳ سیما روی آنتن می‌رود. «ضد» به نویسندگی حسین تراب‌نژاد، روایتی از خلوص عشق تا جنون سیاست در دل یک واقعه تاریخی است.

در خلاصه داستان این تریلر سیاسی آمده: هر کسی می‌تواند «ضد» باشد. این «ضد» می‌تواند حذف یک نفر یا یک ملت باشد. مهدی نصرتی، لیلا زارع، لیندا کیانی، نادر سلیمانی، مجید پتکی، روزبه رئوفی، عماد درویشی، مهشید جوادی، شیرین آقاکاشی و امین خانی بازیگران اصلی این اثر هستند. فیلم سینمایی «ضد» برای نخستین‌بار در چهلمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد و نامزد دریافت ۷ سیمرغ و برنده ۲ سیمرغ بلورین بهترین نقش مکمل مرد و بهترین طراحی صحنه شد.

گزارش «وطن امروز» از مستندهای تولیدشده درباره جنایت ۷ تیر

مستندات یک جنایت

گروه فرهنگ و هنر: سینمای مستند فارغ از بعد هنری و جنبه تکنیکی آن، همواره به عنوان یکی از مناسب‌ترین ابزارها برای ارائه حقایق و ظرایف رویدادها به شمار می‌رود، از همین رو مستندسازی از جایگاه ویژه و متفاوتی به نسبت سایر گونه‌های سینمایی برخوردار است.

در ایران نیز سینمای مستند از بدو تولد در مرداد ۱۲۷۹ تلاش کرد به ثبت وقایع بپردازد. از نخستین مستند سینمای ایران با عنوان «روز جشن گل از مظفرالدین‌شاه» تا امروز که بیش از یک قرن از فعالیت این گونه سینمایی می‌گذرد و در مهم‌ترین رویداد سینمای مستند بیش از ۳ هزار اثر متقاضی شرکت می‌شوند، سینمای مستند مسیر پر فراز و نشیبی را سپری کرده است اما هر چه بوده و شده، در یک روش و منش ثبات داشته و آن ثبت وقایع بوده است؛ موضوعی که برگرفته از ذات این نوع سینماست و اگر غیر این باشد، مستند به حساب نمی‌آید.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، مستندنگاری و مستندسازی به واسطه اتفاقات بسیاری که طی ۴ دهه گذشته در کشور ما رخ داده است، از اهمیت ویژه‌تری برخوردار شده است. «به سوی آزادی» روایتی از پیروزی انقلاب اسلامی، مستندهای «روایت فتح» با نگاهی به ۸ سال دفاع مقدس و بسیاری آثار دیگر را می‌توان بخشی از رشد و رونق مستندسازی در ۴۰ سال گذشته دانست.

در این بین، واقعه ۷ تیر را باید یکی از این نقاط عطف در حوزه مستندسازی انقلاب اسلامی دانست؛ جنایت هولناک منافقین علیه چهره‌های شاخص انقلاب اسلامی از جمله شهید بهشتی که باعث شد مستندهای بسیاری پیرامون این واقعه تولید و پخش شود.

در این میان بدون شک «ترور سرچشمه» به عنوان یکی از شاخص‌ترین آثار مستند درباره جنایت ۷ تیر به شمار می‌رود؛ مستندی که یک سر و گردن از سایر آثار تولیدی مشابه نه در این موضوع، بلکه در سایر موضوعات در حوزه مستندسازی ایران بالاتر است. صد البته که یکی از مهم‌ترین دلایل خاص بودن این مستند، به گروه تولید، کارگردان و تهیه‌کننده آن مربوط است که پیش از تولید چنین مستندی، تجربه فعالیت در سینمای داستانی را داشتند. به بهانه سالروز واقعه ۷ تیر، مروری بر آثار تولید شده پیرامون جنایت ۷ تیر و از آن رهگذر نیز نگاهی به مستند «ترور سرچشمه» داشته‌ایم.

■ مواجهه شهید بهشتی با رژیم پهلوی

«راز یک کینه» یکی از مستندهایی است که درباره شهید بهشتی ساخته شده و به بررسی زوایای اندیشه‌ای و گفتمانی شهید بهشتی قبل و بعد از انقلاب اسلامی می‌پردازد. این مستند به بررسی زوایای اندیشه و گفتمان شهید بهشتی قبل و بعد از انقلاب اسلامی، مواجهه دکتر بهشتی با رژیم پهلوی و همچنین فعالیت‌های ایشان از مقطع پیروزی انقلاب تا هفتم تیر سال ۱۳۶۰ پرداخته است.

رفراندوم جمهوری اسلامی، حضور شهید بهشتی در بحران کردستان، حضور فراگیر در مواجهه انقلابی با لیبرال‌ها بویژه در بررسی قانون اساسی جمهوری اسلامی، اختلافات ۲ بینش حاکم در آن دوران و راهبری ایشان در مقابله با جریان انحرافی بنی‌صدر و... از جمله موضوعاتی است که در مستند راز یک کینه مورد کنکاش قرار گرفته است. این مستند در ۲ قسمت ۵۰ دقیقه‌ای، کاری از واحد مرکزی خبر است که به صورت گزارش تولید شده و در جشنواره مستند سیما نیز جزو آثار منتخب شناخته شد.

■ گفته‌های ۲ بازمانده هفتم تیر از واقعه

مستند «روز هفتم» به تهیه‌کنندگی فرج آلادین، مستندی متفاوت درباره شهید بهشتی و اتفاقات هفتم تیر سال ۱۳۶۰ است؛ در این مستند سجاد قهرمانی‌پور به عنوان «راوی به موزه سرچشمه» (محل حزب جمهوری اسلامی) رفته و ایرج صفاتی دزفولی و سیدجلال ساداتیان از نمایندگان دوره اول مجلس و از بازماندگان حادثه هفتم تیر در محل حادثه به مرور خاطرات و روایت وقایع آن روز می‌پردازند.

■ سابقه تشکیل حزب جمهوری اسلامی به روایت «دبیر کل»

مستند تاریخی - سیاسی «دبیرکل» به تهیه‌کنندگی محسن اولیایی نیز مروری بر سابقه تشکیل حزب جمهوری اسلامی داشته و از این رهگذر، اندیشه‌های شهید بهشتی درباره ضرورت تشکل و حزب را بررسی کرده است.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، در ۲۹ بهمن ۱۳۵۷، حزب جمهوری اسلامی اعلام موجودیت کرد. این حزب یکی از مهم‌ترین تشکل‌های سیاسی در سال‌های ابتدایی انقلاب بود که اکثریت مجلس اول و دوم و همچنین دولت‌های اول تا سوم را در دست داشت. سیدمحمد بهشتی، سیدعبدالکریم موسوی اردبیلی، اکبر هاشمی‌رفسنجانی، سیدعلی خامنه‌ای و محمد جواد باهنر بنیانگذاران حزب جمهوری اسلامی بودند.

■ روایت داستان تلخ ۷ تیر در «قصه‌های انقلاب»

هفتم تیر ۱۳۶۰ یادآور حادثه‌ای تروریستی و تلخ برای مردم ایران است؛ اتفاقی که توسط عوامل گروهک منافقین انجام شد. مجموعه مستند «قصه‌های انقلاب» به کارگردانی مهدی شامحمدی با دریچه نگاه جدیدی به انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی نگاه کرده و ابعاد مختلف این حادثه را بازنمایی کرده است.

این مجموعه با استفاده از تکنیک کامیک‌موشن و تصاویر مستند از روز حادثه ساخته شده و تلاش دارد اتفاقات تیر ۱۳۶۰ را از چند ماه قبل مورد واکاوی قرار دهد.

■ بازجویی!

«ترور سرچشمه» را باید یکی از جنجالی‌ترین و شاخص‌ترین آثار مستند پیرامون جنایت ۷ تیر دانست. البته همانطور که پیش‌تر نیز به آن اشاره شده بود، سایر مستندهای تولید شده در این موضوع نیز از سطح خوب و باکیفیتی برخوردارند اما نوع نگاه و روایت انجام شده در این مستند در جغرافیایی متفاوت تولید شده و از همین رو است که «ترور سرچشمه» را باید متفاوت‌ترین کار در این حوزه دانست.

این مستند در قالبی جذاب یکی از مهم‌ترین فرازهای تاریخ سیاسی نیم قرن اخیر را روایت می‌کند؛ رویدادی که در منابع متعدد بارها به شکل‌های مختلف، به آن پرداخته شده و شاید پرونده آن در افکار عمومی بسته شده باشد. محمدحسین مهدویان در «ترور سرچشمه» روی ماجرای بمب‌گذاری در ساختمان حزب جمهوری اسلامی و شهادت دکتر بهشتی نور می‌تاباند و تلاش می‌کند با نزدیک شدن به شخصیت دکتر بهشتی، نه فقط به عنوان یک شخصیت سیاسی در نظام جمهوری اسلامی، که در قالب یک روحانی متفکر و نوگرا، ریشه عداوت سازمان مجاهدین خلق با او و اقدام به ترور را واکاوی کند. فیلم، از جلساتی شبیه بازجویی شروع می‌شود که ایده جالبی برای توضیح خواستن از شخصیت‌هایی است که یا در حزب جمهوری اسلامی حضور داشته‌اند یا با ماجرای هفتم تیر ارتباطی دارند. فیلمساز در قالب جست‌وجوگر (نماینده نسل امروز، نسلی که شهید بهشتی را نمی‌شناسد) روند ماجرا را که یک ترور بزرگ اما مرسوم در سال‌های دهه ۶۰ است، روایت می‌کند.

مهدویان که به اسناد تصویری قابل توجهی دسترسی داشته، از عکس‌ها، تصاویر و صدای سخنرانی‌های شهید بهشتی برای عینیت بخشیدن به تصویری که از او (به عنوان شخصیت اصلی اما غایب فیلم) ساخته، استفاده می‌کند. طبیعی است فیلم بر ایده محوری خود، یعنی شناسایی عامل این جنایت وفادار است و کمتر سراغ زندگی شخصی شهید بهشتی یا اختلاف‌هایی که او در داخل با سیاستمداران داشته، متمرکز می‌شود. اگرچه اشاره‌هایی درباره این موضوع فیلم وجود دارد، یا حتی سکانس کلیدی درگیری لفظی آیت‌الله منتظری و شهید بهشتی هم یکی از بخش‌های مهم «ترور سرچشمه» است. با این همه، فیلم، از نیمه می‌کوشد برای این ایده که ترور شهید بهشتی توسط مجاهدین انجام شده، مدارک ارائه کند و در انتها موفق می‌شود این فرضیه را که البته قبلا قطعی شده، تثبیت کند.

«ترور سرچشمه» با اشاره به دیدگاه‌های شهید بهشتی درباره فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی، نقش و جایگاه سیاسی زنان، اختلاف شیعه و سنی و جمهوریت نظام، تصویری از یک روحانی می‌سازد که می‌توانست سرمنشأ تحول و تغییر بسیاری در ساختارهای سیاسی و اجتماعی باشد. سیاستمداری کاریزماتیک و بانفوذ که عناد سازمان مجاهدین خلق با او، نه تنها به حذف فیزیکی این شهید، که به انحراف کشانده شدن مسیری انجامید که شهید بهشتی می‌توانست پایه‌گذار و مدافع آن باشد.

تماشای «ترور سرچشمه» به عنوان یک مستند جذاب که خسته‌کننده و ملال انگیز نمی‌شود، در این روزگار که احزاب، گروه‌ها و افراد مختلف خارج از ایران تریبون‌هایی برای اظهار نظر و گاهی قلب واقعیت دارند، دست‌کم می‌تواند تصویری واقعی از سازمان تروریست منافقین و رهبرانش برای نسل امروز و نسلی که جوانی‌اش در کوران و تندبادهای سیاسی دهه ۶۰ گذشت، ارائه دهد. فرقه‌ای که می‌تواند با سردمداران رژیم بعث پای میز مذاکره بنشیند و با افتخار درباره ترور و حذف فیزیکی صحبت کند، حتی اگر سال‌ها بگذرد و مردم، فراموشی بگیرند، نمی‌تواند نجات‌دهنده باشد.

چهاردهمین پاتوق فیلم کوتاه تهران با پخش ۴ فیلم برگزار شد

صراحت در نقد؛ لازمه رشد فیلمسازان

گروه فرهنگ و هنر: پاتوق‌های فیلم کوتاه که چند سال است در سراسر کشور به همت انجمن سینمای جوانان رونق و رشد روزافزونی یافته است، ریشه در اوایل دهه ۸۰ و روزگاری که فضای مجازی به این وسعت و گستردگی نبود و فیلم‌های تولیدی هنرجویان و علاقه‌مندان به این شکل در دسترس نبود، دارد؛ روزگاری که دیدن و تماشا کردن تجربیات و کارهای سایر هنرجویان جزو آرزوهای هر سینماگر جوان بود و تنها مکانی که این امکان در آن فراهم بود، اتاق کوچکی در انجمن سینمای جوانان واقع در میدان انقلاب بود اما شاید مهم‌تر از دیدن و تماشا کردن، حضور هنرمندان و سازندگان فیلم کوتاه باتجربه برای نقد و بررسی این آثار بود. آن سال‌ها فیلمسازان اصطلاحا ترم بالایی و باتجربه‌تر، آثار را مورد نقد و بررسی قرار می‌دادند.

امروز با گذشت بیش از ۲ دهه، انجمن سینمای جوانان در سراسر کشور پاتوق‌های فیلم کوتاه را نه در یک سالن یا اتاق کوچک، بلکه در سالن‌های کاملا حرفه‌ای و مجهز با حضور کارشناسان و منتقدان مجرب و نام‌آشنای سینما برای انبوهی از علاقه‌مندان برگزار می‌کند؛ اقدامی که می‌تواند تاثیر قابل توجهی در رشد و یادگیری علاقه‌مندان و کسب تجربه از به نقد کشیده شدن، آن هم در سطح حرفه‌ای به ارمغان آورد.

آخرین پاتوق فیلم کوتاه، هفته گذشته با پخش ۴ فیلم شامل «ترموستات» به کارگردانی روزبه اخوان، «آرامگاه» به کارگردانی علی دارایی، «دریچه» به کارگردانی مجید ابراهیمیان و «نارَس» به کارگردانی نوا نعمتی با همکاری مؤسسه فرهنگی - تبلیغاتی بهمن سبز با حضور محمدرضا مقدسیان، منتقد نام‌آشنای سینما و محمد صابری به عنوان مجری - کارشناس برگزار شد.

در این نشست محمدرضا مقدسیان با اشاره به اینکه لازمه رشد هنرجویان و فیلمسازان، صراحت در نقد آثارشان است، اظهار داشت: به گروه سازنده و کارگردانان هر ۴ فیلم خسته نباشید می‌گویم، چون به هر حال فیلمسازی کار ساده‌ای نیست. در این جلسه تلاش می‌کنم تا آنجا که فهم و دانشم اجازه می‌دهد، با فیلمسازان صادق و در عین حال صریح باشم، چون به نظرم راهی غیر از صراحت نداریم و به واسطه صراحت رشدی پیش می‌آید. بهترین فیلمنامه، بهترین فیلمبرداری و پول زیاد، همه و همه خوب است اما قرار است ما را کجا ببرد؟ نسبت فیلمنامه با ایده چیست؟ مجموع فیلم‌هایی که امروز تماشا کردم مثل خیلی دیگر از فیلم‌های بلند و کوتاه مشکل فیلمنامه داشتند، در حوزه سریال‌سازی این موضوع به مراتب بدتر است. اصلا به نظرم یکی از عوامل بحران کم‌آبی ما فیلمنامه‌های آبکی سریال‌های خانگی است!

مقدسیان درباره فیلم‌کوتاه «آرامگاه» گفت: ایده این فیلم مثل تیتر روزنامه‌هاست و سوال این است: چرا باید چنین فیلمی بسازیم؟ چه ویژگی‌ای باید به آن اضافه کنیم تا تبدیل به فیلم شود؟ اگر تنها عدم امکان خاکسپاری قانونی نوزادان بدون شناسنامه به واسطه فقر دغدغه ما است، می‌توانیم آن را توئیت یا استوری کنیم، پرسش این است که چه زمانی این ایده تبدیل به فیلم می‌شود؟ در این فیلم یک ایده وجود دارد که جذاب است و آن ایده پست کردن پیکر بچه به آرامگاه در پایان فیلم است که به نظرم خیلی سینمایی است اما قبلش چه چیزی داریم؟ فیلم مدام بدیهیات را به ما می‌گوید، پس وقتی مختصات بصری و محتوایی نداشته باشیم، در واقع داریم روی هوا خانه می‌سازیم.

وی در ادامه درباره فیلم کوتاه «ترموستات» بیان کرد: یکسری فیلم‌ها، فیلم‌های «چرایی» و یکسری فیلم‌ها، فیلم‌های «چگونگی» هستند؛ «چگونگی» گاهی در روایت و گاهی در بازی رخ می‌دهد. «ترموستات» حرف خاصی نمی‌زند و ادعایی هم ندارد. در واقع درباره پوچ‌گرایی و نیست‌انگاری است، پس طبیعتا در چنین فیلمی یکسری آدم‌ها به احمقانه‌ترین شکل ممکن رنج می‌کشند، می‌میرند و درگیر چیزهایی می‌شوند که اصل نیست و به بی‌ارزش‌ترین شکل ممکن می‌میرند.

این منتقد سینما تأکید کرد: اگر بابت پوچ‌گرایی یک فیلم عصبانی می‌شویم، به این دلیل است که اتفاقا فیلم خوب عمل کرده است، چون ما به طور کلی دوست نداریم بگوییم آدم پوچی هستیم. «ترموستات» اگرچه یک فیلم درجه یک نیست اما حرف خود را می‌زند، همین نگاه‌های تشابه‌گرایانه ما است که باعث می‌شود برادران ارک بعد از ۲ اثر خوب، حالا نمی‌دانند چه بسازند. کسی که می‌خواهد درباره پوچ‌گرایی بسازد، تمام اتفاقات برای او پوچ و بی‌اهمیت است. وی در بخش دیگری از نشست، درباره فیلم کوتاه «دریچه» توضیح داد: این فیلم دغدغه مهمی دارد، اگرچه فیلم خوبی به لحاظ کارگردانی، فیلمنامه و... نیست اما برای فیلم اول درخشان است. آنچه اهمیت دارد مساله ارتباط با سینماست. سوال این است که آیا مجموعه آن چیزی که تحت عنوان سینما و رسانه با آن مواجهیم با چیزی که فیلم به آن اشاره می‌کند، متفاوت است؟ در این فیلم، فیلمساز تلنگری به خودش می‌زند و می‌گوید نسبت من با سینما، زندگی و محتواهای تصویری چیست.

در ادامه در غیاب کارگردان فیلم‌کوتاه «نارَس»، مقدسیان درباره این فیلم مطرح کرد: وقتی می‌خواهیم یک فیلم (چه کوتاه و چه بلند) بسازیم، مهم است که بضاعت خودمان را بسنجیم. یکی از کارهای مشاوران فیلمنامه یا مشاوران کارگردان این است که پیچش مو را می‌بینند. اگر بتوانیم اندازه توانایی خودمان را در همان مرحله فیلمنامه بسنجیم، موفق‌تر خواهیم بود.

این منتقد با اشاره به برخی ویژگی‌های مثبت این فیلم کوتاه مانند تصویربرداری آن تأکید کرد: «نارس» به نظرم یک فیلم نارس است، مثل ۷۰ درصد فیلم‌هایی که در فضای کوتاه می‌بینیم و البته ایرادی هم ندارد، چون بچه‌ها گام‌های اولیه را برمی‌دارند. دلبسته جشنواره‌ها نباشید و همواره فیلم خودتان را بسازید.

در شبکه‌های اجتماعی
@vatanemrooz